

Moje osobní motivace k výkonu funkce generálního ředitele ČT

(úvaha)

Na úvod mého zamyšlení na dané téma si dovoluji připomenout, že jsem se zúčastnil výběrového řízení na Generálního ředitele ČT již v roce 2003 s tím, že (po postoupení mezi dva nejúspěšnější kandidáty) Rada ČT nakonec GŘ nevybrala, výběrové řízení bylo zrušeno a vypsáno nové.

Uplynulo osm let, během kterých se v ČT mnoho věcí změnilo k dobrému, ale i naopak. Vzhledem k tomu, že trvale sleduji vývoj událostí ve společnosti a v kontextu s tím i v ČT, dospěl jsem k závěru, že mám stále dost sil a nápadů, abych dokázal současnou Radu ČT přesvědčit o smysluplnosti mé kandidatury na pozici generálního ředitele ČT. Věřím tomu, že jsem od té doby prošel vývojem, který může být vzat do úvahy o mých schopnostech řídit veřejnoprávní Českou televizi (viz Vlastní hodnocení dosavadní profesní dráhy).

Co je tedy osobní motivací kandidáta Jiřího France?

Jedním slovem lze říci „výzva“, nebo ještě lépe řečeno „managerská výzva“.

Jsem přesvědčen, že Česká televize je firma, která žije v reálném světě a tudíž na ni působí stejné vlivy a zákonitosti jako na každý jiný podnik. Její povinností je vytvořit podmínky pro dobře fungující veřejnoprávní televizní službu pro občany České republiky - koncesionáře. Aby tuto svou povinnost mohla naplnit, musí přizpůsobit své vnější i vnitřní chování prostředí, ve kterém se pohybuje. Mojí motivací a managerskou výzvou je pomoci ČT projít tímto velmi nesnadným procesem, jehož realizace se dosud nezdařila několikrát po sobě jdoucím generálním ředitelům, vzešlým převážně z prostředí mediální sféry.

Nabízím managerské zkušenosti, schopnost vytvářet a motivovat týmy profesionálů na řešení problémů v konkrétních oblastech, stanovovat jasné a měřitelné cíle, dále pak nezávislost na procesech a skupinách uvnitř i vně České televize. Jsem schopen vytvořit průhledné a čitelné prostředí v hospodaření této instituce tak, aby se v budoucnu nikdo nemusel obávat předstoupit před občany – koncesionáře se zdůvodněním efektivního hospodaření s jejich prostředky.

Je možné, že dosavadní část mé úvahy působí na někoho příliš technokraticky, ale vycházím z poměrně prostého principu, že hospodařím-li se svěřenými prostředky někoho jiného (koncesionář), musím mu být schopen prokázat, že za své peníze dostává to, co očekává, že ho nešidím, a že tudíž bude ochoten mi své peníze i nadále poskytovat.

Rád bych teď oslovil i ty, kteří se obávají mého nedostatku zkušeností z mediální a umělecké sféry. Dle mého názoru není nutné, aby generálním ředitelem ČT byl režisér, herec, dramaturg, střihač, nebo programový pracovník. Nutné ovšem je, aby pro všechny tyto (a pochopitelně všechny další profese), byly vytvořeny kvalitní podmínky pro jejich činnost v takovém rozsahu, aby ČT jejich prostřednictvím mohla naplnit svou povinnost v oblasti veřejné služby.

Pojďme v úvahách dál. Za dobu cca 60-ti let své historie Česká televize prokázala svou schopnost být nositelem kulturních hodnot. Posláním České televize je ale především sloužit veřejnému zájmu, přispívat k utváření demokratické společnosti, podporovat

začlenění České republiky do evropských struktur. Zcela jistě by neměla preferovat pouze jednu názorovou orientaci, ani zájem jedné politické strany, to vše při povinnosti poskytovat objektivní, ověřené a všestranné informace.

Je možné toto vše zajistit a garantovat? Domnívám se, že ano. Je však nutno uvědomit si několik důležitých faktů. Každé médium ovlivňuje svoje čtenáře, posluchače, diváky. Česká televize proto není jediným orientačním bodem, ale je jedním z mnoha orientačních bodů.

Věřím, že má-li mít Česká televize zásadní vliv na formování veřejného mínění, musí každý její pracovník svou činností denně zvyšovat její věrohodnost. Poté může mít „orientační bod“, vytvářený Českou televizí v pluralitním informačním prostoru, vyšší hodnotu než ostatní. Česká televize by měla podstatně přispívat k formování tolerantní občanské společnosti a k jejímu každodennímu kultivování. K tomu jednoznačně přispívají i veřejné diskuze. Kdo by měl pařit k jejím hlavním organizátorům?

Ano, právě Česká televize.

Aby nedošlo k chaosu či dokonce k anarchii, musí Česká televize odpovídat za výběr závažných témat pro danou cílovou skupinu. Musí být schopna divákovi zprostředkovat spektrum informací, názorů a hledisek tak, aby si divák mohl odpovědně utvořit svůj vlastní názor. Nezastupitelnou úlohu zde hraje „Zpravodajství“ a „Publicistika“. Právě na tomto místě je nutno si položit otázku: „Co je to nezávislý komentář?“ Zpravodajství musí být objektivní a vyvážené, publicistika je naopak prostorem pro jednotlivé osobnosti. Je proto nezbytné, aby režiséři, redaktoři a ostatní pracovníci v této oblasti byli opravdovými osobnostmi. Podmínkou je jejich bezúhonnost a tím i minimální ovlivnitelnost. Tito pracovníci si musí být vědomi obrovské odpovědnosti.

Důležitým faktorem z hlediska ekonomiky i z hlediska dodržení principů veřejnoprávnosti je „tlak trhu“ a s tím spojená sledovanost. Na tento faktor musí být zcela jiný pohled z hlediska komerční televize a z hlediska veřejnoprávní televize. Veřejnoprávní televize nemůže posuzovat pouze z pohledu zisku, rentability či maximální sledovanosti. Veřejnoprávní televize by měla jednoznačně definovat jednotlivé cílové skupiny a závažná témata pro dané období. Pro každou takovou skupinu by měl být určen rozsah vysílacího času a objem prostředků na výrobu a nákup pořadů při aplikaci principů pozitivní diskriminace menšin.

Jsou uvedené výše uvedené podmínky splněny a zajištěny? Osobně se domnívám, že dosud nikoli. A právě z možnosti podílet se na řešení těchto otázek pramení moje motivace.

V Praze dne 21. 8. 2011

